

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

27. 05. 2024 - 02. 06. 2024

motto týdne:

„Když řeknete ano, ať je to ano.“

PONDĚLÍ 27. 05. sv. Augustina z Canterbury, biskupa

1 Petr 1,3-9; Žl 111,1-2.5-6.9+10c Komentář: **Mk 10,17-27**

*Nebrání mi hmotné věci, kterými jsem se obklopil, soustředit se na to podstatné?
Pak i já bych odešel od Ježíše zarmoucený...*

ÚTERÝ 28. 05. blah. Markéty Pole, hraběnky a mučednice

1 Petr 1,10-16; Žl 98,1.2-3ab.3cd-4 Komentář: **Mk 10,28-31**

Odvaha vše opustit není dána každému. Ale při následování Pána musím často opustit své rozpínající se „já“. Zkušenost mi říká, že dostanu víc!

STŘEDA 29. 05. sv. Pavla VI., papeže

1 Petr 1,18-25; Žl 147,12-13.14-15.19-20 Komentář: **Mk 10,32-45**

*Tuto lekci dává Ježíš lidskému společenství – tedy i církvi – dodnes.
A je to stále potřeba!*

ČTVRTEK 30. 05. slavnost Těla a krve Páně

Ex 24,3-8; Žl 116,12-13.15+16bc.17-18; Žid 9,11-15 Komentář:

Mk 14,12-16.22-26

Společenství učedníků s Kristem se promítá i do našich časů. Vždyť On je s námi vždy, když slavíme eucharistii. Trvalá přítomnost Pána ať je pro naše vztahy povzbuzením!

PÁTEK 31. 05. svátek Navštívení Panny Marie

Sof 3,14-18; Žl Iz 12,2-3.4bcd.5-6; Řím 12,9-16b Komentář: **Lk 1,39-56**

*U našeho Boha dojdou radosti a naplnění: pokorní, ponížení, hladoví.
Mocným, pyšným, bohatým a přesyceným se Bůh nevnucuje.*

SOBOTA 01. 06. památka sv. Justina, mučedníka

Jud 17.20b-25; Žl 63,2.3-4.5-6 Komentář: **Mk 11,27-33**

Na záludnou otázku odpovídá náš Pán tak, jak dovede jenom On.

Chci se vyvarovat toho, abych druhé přiváděl do úzkých.

Ale vůči těm, kdo mi chtějí ublížit, kéž najdu správné slovo.

9. neděle v mezidobí - Cyklus B - 02. 06. 2024

Vracíme se k nedělím v mezidobí. Během cyklu B nedělních textů budeme pokračovat ve čtení Markova evangelia. Tématem této neděle bude chápání soboty jako dne odpočínutí, který Ježíš mění na den chvály Boha za jeho dar

vysvobození a uzdravení. V některých kostelích se na dnešní neděli překládá Slavnost Těla a krve Páně.

1. ČTENÍ

Deuteronomium v 5. kapitole opakuje Desatero (srov. Ex 20) a zde čteme jedno z přikázání. Ve srovnání s verzí Desatera z druhé knihy Mojžišovy je zde odůvodněn příkaz odlišně.

Dt 5,12-15

Toto praví Hospodin: „Zachovávej den sobotní a svět' ho tak, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty, ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvůj býk a tvůj osel, žádný tvůj dobytek, ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě – aby si mohl odpočinout tvůj otrok a tvá otrokyně jako ty. Pamatuj, žes byl otrokem v egyptské zemi, že Hospodin, tvůj Bůh, tě vyvedl odtamtud mocnou rukou a napřaženým ramenem. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys zachovával den sobotní.“

ŽALM 80

Žalm se vrací k Desateru a zmiňuje slavnost, jejímž hlavním podnětem bylo vyjití z Egypta (nejspíš svátek stánků nebo Velikonoce).

Odpověď: Plesejte Bohu, který nám pomáhá.

Zanotujte píseň, udeřte na buben, – na líbezně zvučící citeru a harfu. – Zaduňte do trub v den novoluní, – v den úplňku, v čas našeho svátku. Takový je příkaz v Izraeli, – je to zákon Jakubova Boha. – Nařízení, které dal Josefovi, – když se postavil proti egyptské zemi. Slyšel jsem neznámý mně hlas: – „Zbavil jsem jeho šíji břemena, – z jeho rukou jsem vzal koš robotníka. – V soužení jsi volal, a osvobodil jsem tě. Nesmíš mít boha jiného, – nesmíš se klanět bohu cizímu! – Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, – já jsem tě vyvedl z egyptské země.“

2. ČTENÍ

Svatý Pavel se obhajuje před nařčením, že prosazuje při hlásání evangelia sám sebe (2 Kor 3,1-6). On se však považuje za zvěstovatele Krista jako Pána a sebe chápe jako služebníka tohoto evangelia (2 Kor 4,5).

2 Kor 4,6-11

Bratři! Bůh, který řekl: „Ať ze tmy zazáří světlo!“, zazářil i v našem srdci, aby osvětlil lidi poznáním Boží velebnosti, která je na Kristově tváři.

Poklad víry máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připsovala Bohu, a ne nám. Ze všech stran se na nás valí trápení, ale nesoužíme se. Býváme bezradní, ale ne zoufalí. Býváme pronásledováni, ale ne opuštěni. Býváme sráženi k zemi, ale ne zničeni. Stále prožíváme na svém těle Ježíšovo umírání, aby i Ježíšův život byl patrný na našem těle.

Tak jsme my zaživa stále vydáváni na smrt pro Ježíše, aby i Ježíšův život byl patrný na našem smrtelném těle.

EVANGELIUM

V ročním cyklu B, který letos čteme, nahlížíme především do Markova evangelia. Nejprve čteme o Kristu, který koná první zázraky a povolává učedníky. Ve druhé kapitole evangelia se objeví spory se zákoníky a farizeji. Sobota byla židy chápána jako posvátný den, kdy nikdo nesměl cokoli dělat, ale slavila se bohoslužba. Ježíš ve své obraně cituje příběh z knihy Samuelovy (1 Sam 21,2-7).

Mk 2,23 – 3,6

Jednou v sobotu procházel Ježíš obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“

Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu.

Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“ Ježíš opět vstoupil do synagogy. Byl tam člověk s ochrnutou rukou. Dávali na Ježíše pozor, zdali ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. On tomu člověku s ochrnutou rukou řekl: „Vstaň, pojď doprostřed.“ Pak se farizeů zeptal: „Smí se v sobotu jednat dobře, anebo zle? Život zachránit, anebo zabít?“ Ale oni mlčeli. Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce, rozhlédl se po nich s hněvem a řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku!“ Vztáhl ji, a ruka byla zase v pořádku.

Farizeové šli hned ven a s herodovci se proti němu radili, jak by ho zahubili.

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš koná zázraky v sobotu. Ale proč? Věděl, že popudí ty, kdo chtěli Zákon dodržovat do puntíku přesně. Jenže možná v tom je odpověď. Věrnost farizeů Božím nařízením má své oprávnění. Ježíš neporušuje sobotu ledasjakou činností. „Narušuje“ ji uzdravením. Sobotní den byl dnem bohoslužby, oslavy Boha a poděkování za jeho dary, byl připomínkou sedmého dne stvoření. Nyní se však navíc stává dnem vysvobození a záchrany z otroctví. On přišel, aby člověka vyvedl z jeho pokřivení zlem a navrátil mu plnost, uzdravil ho ke svobodě, ve které je možné Boha chválit naplno.